



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Jana Šmakala a Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobce: L. P.
zastoupen advokátem JUDr. Lubošem Průšou, sídlem třída
Národní svobody 32/11, Písek
proti
žalovanému: Zeměměřičský a katastrální inspektorát v Plzni, sídlem
Radobyčická 2465/12, Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2023, č.j. ZKI PL-O-2/65/2023-4,

takto:

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce žalobou ze dne 28. 3. 2023 napadal rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2023, č.j. ZKI PL-O-2/65/2023-4 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo zamítnuto žalobcovo

odvolání proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrální pracoviště Klatovy (dále též jen „*KP Klatovy*“), ze dne 23. 12. 2022, č.j. OR-297/2022-404 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“) a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvoinstančním rozhodnutím bylo rozhodnuto tak, že nesouhlasu žalobce s oznámením KP Klatovy o neprovedení opravy chyby v údajích katastru nemovitostí ze dne 15. 8. 2022 se nevyhovuje, neboť se nejedná o chybu v katastrálním operátu podle § 36 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), a že zobrazení hranic mezi pozemky katastru nemovitostí st. p. č. X. a p. č. XA. a mezi pozemky katastru nemovitostí st. p. č. X. a st. p. č. XB. v katastrální mapě pro katastrální území X zůstává beze změn.

2. Žalobce žalobu adresoval a zaslal Nejvyššímu správnímu soudu, kterému byla doručena dne 30. 3. 2023 a který ji usnesením ze dne 20. 4. 2023, č.j. Na 57/2023-11, postoupil Krajskému soudu v Plzni jakožto soudu věcně a místně příslušnému. Krajský soud v Plzni (dále též jen „*soud*“) žalobu obdržel dne 9. 5. 2023.

II.

Žaloba

3. Žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí bylo „*nesprávně provedené*“ při hodnocení postupu KP Klatovy v tom, že když předával podklady pro realizaci zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „*pozemkový zákon*“ nebo „*zákon o pozemkových úpravách*“), v k. ú. obce X, nerespektoval, že při paralelní existenci dvou platných map s rozdílným názvem v nich mohou být i rozdílné záznamy, což se také stalo.
4. Žalobce konstatoval, že důvod, proč se vedly dvě platné katastrální pozemkové mapy, je, že toto katastrální území bylo osídleno původně pouze německými obyvateli, a proto zde také byly katastrální mapy vedené v německém jazyce. Silnice p. č. 542 byla v roce 1870 v takovém stavu, že bylo rozhodnuto ji rekonstruovat. Toho využil majitel pozemků P. Skrze jeho pozemky již silnice p. č. 542 vedla, ale procházela v jiném místě. Zařídil si, aby byla zavedena mezi jeho stávající vlastní stavby. Tím byl pro silnici vymezen prostor zde stojícími stavbami. Na jedné straně to byla jeho novostavba nynější hotel Rankl „*Pollaufova hospoda*“ na p. č. XC. a naproti ní stavba na p. č. XB., což byla původně napájecí stanice pro karavany na Zlaté cestě, a vedle ní na p. č. X. byla druhá jeho stavba. Roh této druhé stavby byl příčinou toho, že silnice na pozemku p. č. XA. byla již při projektování zakreslena se zúžením šířky silnice cca o 0,6 m. Tento dům, který toho byl příčinou, vyhořel jako druhý v roce 1935 a nebyl více obnoven. Změna katastrálního operátu (tj. odstranění zúžení) ve vytyčovacím trojbodu č. 219-301 v nové (nepůvodní) platné KM proběhla však bez toho, aby byly k této změně vypracovány právně relevantní listiny. Tyto listiny podle sdělení KP Klatovy neexistují. V důsledku toho nemohl být žalobcův pozemek v roce 1979 zapsán do platné „*KM mapy*“ a musel být zapsán do původní KM, kde byl souhlas s ním doložen v Částečném výpisu z evidence nemovitostí 13/78, který si musel žalobce opatřit, když pozemek st. X. (zbořeniště) kupoval z důvodu zvětšení jeho výměry do 400 m². Chybný katastrální operát byl v platné katastrální mapě opraven neoprávněně bez žalobcova uvědomění. Jeho oprava dávala Pobočce Státního pozemkového úřadu Klatovy, který KoPÚ řídil, z důvodu nezbytnosti provést změnu hranic pozemku silnice p. č. XA. v intravilánu obce a prezentovat to jako výsledek při šetření obvodu pozemkových úprav při zjišťování zaměření skutečného stavu při zjišťování průběhu hranic pozemků při zpracování komplexních pozemkových úprav.

Rozšířením pozemku silnice p. č. XA. ne o 0,6 m, ale o 1,33 m zhotovitelem KoPÚ bylo dosaženo, že žalobcovo vlastnictví se již nenalézalo na šetřeném obvodu pozemkových úprav.

5. Žalobce dále uvedl, že na „svolané šetření, podle KoPÚ,“ již nebyl zván, jak mu oznámila Kancelář ústředního ředitele SPÚ z Prahy dopisem ze dne 16. 12. 2020, protože se žalobcovo vlastnictví nenacházelo na šetřeném obvodu pozemkových úprav. Následek tohoto postupu byl, že se žalobcova socha Rankla (z románu Karla Klostermanna) ocitla na cizím pozemku, který nakonec „majitel prodal, ale už bez sochy, kterou jsem (tj. žalobce, pozn. soudu), po tom, když jsem se to v roce 2017 dozvěděl od zhotovitele KoPÚ, právě v okamžiku, když dokončoval u zmiňované sochy, vytyčování pozemku st. XB. k jeho prodeji“. Co vše žalobci vyprávěl a proč došlo k tomu, že byla rozšířena okresní silnice a tím byly změněny nejen hranice žalobcova pozemku, ale i jeho výměra, a to se stalo i s pozemkem vytyčovaného pozemku st. XB., který se ale zvětšil o 20 m². Pro majitele pozemku to bylo výhodné, když jeho představa o ceně za jeden m² byla 5 000 Kč. V příloze jsou dva dopisy od zhotovitele KoPÚ, ve kterých, mimo jiné, vyvrací, jak žalobce tehdy informoval. Žalobce má dojem, že jmenované dopisy naznačují, že se neomlouval pouze jemu. Na chybu v platné katastrální mapě se přišlo již v době, když žalobce zakupoval pozemek st. X. v roce 1979. Katastrální úřad to věděl a po celou dobu až do začátku KoPÚ nic pro opravu chyby neudělal v době až do začátku KoPÚ v roce 2013
6. Žalobce požadoval, aby vytyčení jeho pozemku bylo obnoveno do stavu tak, jak jej zakoupil. Protože existují doklady o tom, že se to neřešilo na podkladu KoPÚ, protože to nepramení z pozemkového zákona, jak žalobci oznámila kancelář ústředního ředitele SPÚ Praha. „Proto jste nebyl zván na toto šetření, protože Vaše vlastnictví se nenacházelo na šetřeném obvodu pozemkových úprav.“ Zhotovitel KoPÚ zneužil chyby v katastrální mapě, když se „to nedalo oficiálně udělat s využitím uzákonění s KoPÚ, a to někdo potřeboval k tomu, aby mohly být provedeny změny hranic okresní silnice 11/169 (p. č. XA.) v intravilánu obce. Proč to ví pobočka, která KoPÚ řídila, že je to nezbytné. Nám se to ale neřeklo, proč asi?“

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalovaný v obdobné věci rozhodoval opakovaně, prvně v r. 2019 svým rozhodnutím ze dne 28. 5. 2019, č.j. ZKI PL-O-14/158/2019-6, potvrdil rozhodnutí KP Klatovy ze dne 11. 2. 2019, č.j. OR-346/2018-404-23, podruhé v r. 2021 svým rozhodnutím ze dne 22. 9. 2021, č.j. ZKI PL-O-12/325/2021-10, potvrdil rozhodnutí KP Klatovy ze dne 28. 6. 2021, č.j. OR-156/2021-404-19. Žalobcem napadené rozhodnutí je tak v pořadí třetím, ve kterém žalovaný rozhodoval ve stejné věci. Ani v jednom z uvedených řízení KP Klatovy ani žalovaný neshledal důvod k provedení opravy. Podstatou řízení o opravě chyby sp.zn. OR-297/2022-404, které KP Klatovy zahájilo na základě návrhu žalobce dne 7. 7. 2022, byla oprava údajné chyby katastru nemovitostí (dále též jen „KN“) spočívající v nesprávném zobrazení hranic v katastrální mapě, a to mezi pozemky st. p. č. X. a st. p. č. XB. na straně jedné a pozemkem p. č. XA. s druhem a způsobem využití pozemku ostatní plocha, silnice, na straně druhé, v k. ú. X. Žalobce byl přesvědčen o tom, že komplexní pozemková úprava (dále též jen „KoPÚ“) v k. ú. X byla v r. 2016 vyhotovena nesprávným způsobem, když na jejím podkladě byla rozšířena silnice p. č. XA. V důsledku toho byly pozemky st. p. č. XD. v jeho vlastnictví a sousední st. p. č. XB. posunuty dále od silnice a žalobci tak byla zabráněna část pozemku p. č. XE. (v jeho jižní části na hranici se st. p. č. XB.), kde v té době stála

jeho socha Rankla, která se tím de facto ocitla na cizím pozemku. Požadoval provést opravu zobrazení hranic na původní stav podle mapy stabilního, resp. bývalého pozemkového katastru. Žalovaný se na základě výsledků šetření v odvolacím řízení ztotožnil se závěry KP Klatovy, které návrhu na opravu chyby nevyhovělo, protože se nejednalo o opravu chyby v katastrálním operátu podle § 36 katastrálního zákona.

8. Žalovaný dále konstatoval, že jelikož žaloba byla podána proti v pořadí již třetímu rozhodnutí žalovaného ve stejné věci, ve kterém již nebyly opakovány obecné principy vztahující se k řízení o opravě chyby a k průběhu provádění KoPÚ, dovoluje si se o nich zmínit. K opravě chybných údajů v katastrálních operátech podle § 36 katastrálního zákona může katastrální pracoviště přistoupit pouze v případech, kdy chyba vznikla buď zřejmým omylem při vedení a obnově katastru dle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona nebo nepřesnostmi při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud tyto chyby překračují mezní odchylky stanovené v prováděcí vyhlášce, jak je uvedeno v § 36 odst. 1 písm. b) stejného zákona. Jedná se tedy o chyby, které vznikly pochybením osoby, která úkony prováděla. Katastrální úřad v samotném řízení o opravě chyby řeší pouze otázku, zda je zápis chybný, tj. zda neodpovídá listině, na jejímž základě byl proveden. Pokud zjistí, že zápis je chybný, provede opravu chyby, v opačném případě rozhodne, že údaje zapsané v katastru chybné nejsou a návrhu nevyhoví. Podstatou řízení o opravě chyby je tedy zajištění souladu zápisů v katastru s právně relevantními listinami, bez nichž nemohou být právní vztahy dotčeny.
9. Protože žalobce v návrhu na opravu chyby napadal zobrazení parcel v digitální katastrální mapě (dále též jen „DKM“) po obnově katastrálního operátu na podkladě KoPÚ, žalovaný uvádí, že účelem KoPÚ je (ve smyslu zákona o pozemkových úpravách) ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádat pozemky, scelit je nebo dělit a zabezpečit přístupnost a využití pozemků a vyrovnání jejich hranic tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy. Přitom původní pozemky zanikají a zároveň se vytvářejí pozemky nové, k nimž se uspořádávají vlastnická práva a s nimi související věcná břemena v rozsahu rozhodnutí pozemkového úřadu o výměně nebo přechodu vlastnických práv. Účastníky řízení o pozemkových úpravách jsou vlastníci dotčených pozemků, osoby, jejichž vlastnická nebo jiná práva (např. věcné břemeno) k pozemkům mohou být řešením pozemkových úprav přímo dotčena, a dotčené obce. Pozemkový úřad pozve všechny účastníky a vlastníky pozemků v předpokládaném obvodu pozemkových úprav na úvodní jednání, kde je seznámí s účelem, formou a předpokládaným obvodem pozemkových úprav. Během úvodního jednání si vlastníci pozemků řešených v pozemkových úpravách zvolí sbor zástupců. Sbor zastupuje vlastníky a spolupracuje při zpracování návrhu pozemkových úprav, posuzuje jeho jednotlivé varianty, vyjadřuje se k připomínkám a činí další úkony v rámci řízení. Odborné zpracování návrhu pozemkových úprav zajišťuje pozemkový úřad. Za tímto účelem provede průzkum terénu a zjistí skutečný stav využívání území, který v praxi bývá odlišný od stavu evidovaného v katastru nemovitostí. Základem pro návrh nového uspořádání pozemků, které je nejdůležitější částí pozemkových úprav, je geodetické zaměření skutečného stavu terénu, soupis nároků jednotlivých vlastníků včetně ocenění pozemků a navržení tzv. plánu společných zařízení, což jsou např. cesty, meze, větrolamy, vodohospodářská opatření. Do takto vymezené „kostry“ je následně umísťováno nové uspořádání pozemků, které je projednáno s vlastníky a dotčenými orgány státní správy. Tyto nové pozemky musí odpovídat jejich původním pozemkům přiměřeně cenou, výměrou, vzdáleností a podle možnosti i druhem pozemku, mohou mít však jiné hranice, než byly u původních pozemků, případně je možné sloučit

víc pozemků jednoho vlastníka do menšího množství pozemků. Zpracování přípravných a návrhových prací je zajišťováno firmami, které jsou vybrány na základě výběrového řízení a k provádění pozemkových úprav mají potřebná oprávnění. Pozemkový úřad oznámí zpracování návrhu na své úřední desce a na úředních deskách dotčených obcí, kde je možno po dobu 30 dnů nahlédnout do zpracovaného návrhu. Zároveň o vystavení návrhu vyrozumí účastníky a současně jim sdělí, že v této 30denní lhůtě mají poslední možnost uplatnit k návrhu námitky a připomínky u pozemkového úřadu. Na základě těchto námitek a připomínek může pozemkový úřad návrh upravit. Pokud k tomu dojde, vyžádá si nová vyjádření od dotčených účastníků. Po uplynutí doby na nahlížení do zpracovaného návrhu svolá pozemkový úřad závěrečné jednání, na kterém zhodnotí výsledky pozemkových úprav a seznámí účastníky s návrhem, o němž bude rozhodovat. Pozemkový úřad rozhodne o schválení návrhu pozemkových úprav tehdy, pokud s ním souhlasí vlastníci alespoň 60 % výměry pozemků, které jsou v pozemkových úpravách řešeny. Rozhodnutí o schválení návrhu pozemkový úřad oznámí doručením veřejnou vyhláškou. Účastníkovi se doručí jen ta písemná a grafická část návrhu, která se jej týká. Proti rozhodnutí o schválení návrhu se účastníci mohou do 15 dnů od doručení odvolat. Na odvolání o schválení návrhu se aplikuje úprava odvolání ve správním řádu. Po odsouhlasení návrhu nového uspořádání pozemků vlastníky je vytvořena nová digitální katastrální mapa jako podklad pro obnovu katastrálního operátu. Na rozhodnutí o schválení návrhu navazují další rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv, popřípadě o zřízení nebo zrušení věcného břemene vydaného na základě schváleného návrhu. Proti těmto rozhodnutím se již nelze odvolat. Katastrální úřad výsledky pozemkových úprav, které slouží pro optimalizaci půdní držby s jasně definovanými právy k jednotlivým pozemkům a pro obnovu katastrálního operátu, při níž je vytvořen nový soubor geodetických informací a nový soubor popisných informací v elektronické podobě, převezme od pozemkového úřadu a zavede je do katastrálního operátu. Po dokončení pozemkové úpravy má každý vlastník nárok na vytyčení nově navržených pozemků. Postup při obnově katastrálního operátu na podkladě výsledků KoPÚ, pokud se jedná o pozemky řešené podle § 2 zákona o pozemkových úpravách, je tak zcela v kompetenci státního pozemkového úřadu, v řešeném případě Krajského pozemkového úřadu pro Plzeňský kraj, Pobočka Klatovy. Katastrální úřad, potažmo katastrální pracoviště pouze zavádí výsledky KoPÚ do katastrálního operátu.

10. Žalovaný dále uvedl, že na základě doručeného rozhodnutí státního pozemkového úřadu o výměně nebo přechodu vlastnických práv v pozemkové úpravě č.j. SPU 173910/2016 a DKM zavedlo KP Klatovy výsledky KoPÚ do katastrálního operátu (zápis byl v katastru proveden dne 13. 9. 2016 v rámci řízení Z-5554/2016-404). KP Klatovy i žalovaným bylo v řízení o opravě chyby ověřeno, že stávající údaje katastru vztahující se k dotčeným nemovitostem jsou v souladu s výsledky KoPÚ a s listinami uloženými v katastrálním operátu. Stav v KN je tak odrazem práv a závazků vážících se k řešeným nemovitostem a vyplývajících z uložených listin, proto pro opravu těchto údajů postupem dle § 36 katastrálního zákona nebyl důvod. Zavedením výsledků KoPÚ do katastrálního operátu se dosavadní operát stává neplatným a dále se používá pouze katastrální operát obnovený. KP Klatovy ani žalovaný nemůže změnit výsledky obnovy katastrálního operátu, kterou sám neprováděl, ani provést jiná geodetická měření, ta přísluší soukromým geodetickým firmám. Případná požadovaná změna hranic pozemků zaměřená geodetickou firmou by pak byla možná na podkladě geometrického plánu v součinnosti s vlastníky sousedních pozemků a podléhala by majetkoprávnímu vypořádání.

11. Nad rámec předmětného řízení o opravě chyby považoval žalovaný za vhodné v souvislosti s tvrzeními žalobce poznamenat několik dalších skutečností. Pokud bylo při zaměření skutečného stavu v rámci KoPÚ v terénu zjištěno, že okraj silnice hranice mezi pozemky p. č. XA. a st. p. č. X. neodpovídá zobrazení v dosud platné analogové katastrální mapě, případně v mapě bývalého pozemkového katastru (na kterou se žalobce odvolává), bylo tak zcela na místě, že byla tato hranice při návrhu pozemkové úpravy zobrazena tak, aby odpovídala skutečnému stavu v terénu. Žalobce o žádnou část pozemku nemohl přijít, neboť od polohy této hranice se odvíjela poloha ostatních hranic pozemku st. p. č. X. a p. č. XE. Co se týče výměr těchto parcel, před KoPÚ činil součet výměr 4 386 m², po obnově operátu činí 4 404 m², což je o 18 m² více. Dřevěná socha Rankla není předmětem evidence v katastru. Pokud žalobci záleželo na tom, aby se socha i po obnově operátu na podkladě pozemkových úprav nacházela na jeho pozemku, mohl na tuto skutečnost vyhotovitele pozemkové úpravy upozornit. Nepochybně se však jedná o věc movitou, kterou je možno přemístit. V řízení vedeném u žalovaného v téže věci sp.zn. ZKI PL-O-12/325/2021 je navíc pod č. 4 (kopie ze spisu prvoinstančního orgánu OR-156/2021-404-3) uložen dopis Kanceláře ústředního ředitele SPÚ ze dne 16. 12. 2020, ve kterém je uvedeno, že ze strany žalobce nebyla vznesena žádná připomínka k vystavenému zpracovanému návrhu KoPÚ a že Pobočka Klatovy po celou dobu řízení o KoPÚ v k. ú. X neobdržela od žalobce žádnou korespondenci týkající se nespokojenosti nebo nesouhlasu s průběhem zpracování návrhu KoPÚ. Základní dokumenty, tedy soupis nároků a soupis nových pozemků, byly řádně podepsány. Žalobce nevyužil ani opravného prostředku při vydání rozhodnutí o schváleném návrhu.
12. Ve svém žalobním návrhu žalobce napadal napadené rozhodnutí, neboť podle jeho názoru nebylo správně provedené, když KP Klatovy při předávání podkladů pro realizaci KoPÚ v k. ú. X nerespektovalo existenci dvou platných map s rozdílným názvem. Ačkoli žalobce mapy blíže nespecifikuje, má zřejmě na mysli mapu stabilního katastru vyhotovenou na podkladě mapování v r. 1837 v souřadnicovém systému stabilního katastru (S-SK) v měřítku 1:2 880 a analogovou katastrální mapu vedenou na plastové fólii, jejíž původ byl též v mapě stabilního katastru, ale jednalo se o mapu několikrát přepracovávanou a průběžně doplňovanou o nastalé změny. Dále žalobce spatřuje příčinu v posunutí pozemků st. p. č. X. a st. p. XB. v DKM severovýchodním směrem v tom, že při vyhotovování analogové katastrální mapy došlo bez příslušných listin k rozšíření silnice p. č. XA. Uvedené výhrady považuje žalovaný za zcela irelevantní ve vztahu k předmětnému řízení o opravě chyby. Jak již bylo popsáno, v k. ú. X byla provedena obnova katastrálního operátu na podkladě KoPÚ, přičemž pozemky ve vlastnictví žalobce byly zahrnuty do obvodu KoPÚ jakožto pozemky řešené podle § 2 zákona o pozemkových úpravách. U těchto pozemků došlo k novému uspořádání pozemků a zcela novému geometrickému a polohovému určení všech lomových bodů hranic pozemků. Zobrazení rozporovaných hranic dotčených parcel bylo do platné mapy KN provedeno v souladu s výsledky KoPÚ, potažmo rozhodnutím státního pozemkového úřadu o výměně nebo přechodu vlastnických práv (č.j. SPU 173910/2016), které je nabývacím titulem pro dotčené nemovitosti. Žalovaný proto trvá na tom, že žalobci nebylo možno v řízení o opravě chyby podle § 36 katastrálního zákona vyhovět. Žalovaný dále odkazuje jednak na odůvodnění napadeného rozhodnutí a dále např. na odůvodnění předchozího rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2021, č.j. ZKI PL-O-12/325/2021-10, neboť žalobce v žalobním návrhu neuvádí žádné nové námitky, v podstatě pouze opakuje argumentaci, kterou uváděl opakovaně již v minulosti.

13. Žalovaný má za prokázané, že navzdory tvrzení žalobce nelze považovat napadené rozhodnutí za nezákonné, a je přesvědčen, že odvolací řízení netrpělo takovými vadami, které mohly negativním způsobem ovlivnit výsledek rozhodnutí ve věci. Žalovaný se domnívá, že žalobní důvody, které žalobce ve svém podání zmiňuje, byly vysvětleny a vyvráceny již v odůvodnění napadeného rozhodnutí a doplňující argumentací uvedenou v tomto vyjádření k podanému žalobnímu návrhu.

IV.

Replika žalobce

14. Žalobce podal k vyjádření žalovaného repliku. Uvedl, že si dovoluje popřít, že to, co má za úkol vyjádření žalovaného uvést, a to, že vše bylo naprosto v pořádku, není pravda. Žalobce dále uvedl svá zjištění o přípravách na KoPÚ v prostoru intravilánu na X. O tom, že se má do obvodu pozemkových úprav při provádění KoPÚ na X zařadit také intravilán na základě žádosti Pozemkového fondu ČR, rozhodla Pobočka SPÚ Klatovy přesto, že intravilánem prochází okresní silnice druhého řádu 11/169. Protože pozemkový zákon může uskutečňovat pozemkové úpravy pouze pro polní a lesní cesty, dopustila se „*Pobočka přestupku zákona*“. Je známo pouze to, že se s vlastní prací na KoPÚ čekalo, až vstoupí v platnost nový Územní plán X, a to do dubna 2013. Pro pokračování KoPÚ byl již dříve připraven projekt, který vyhotovila pražská firma, která je uvedena jako projektant a jeho autorský dozor NDCON s.r.o. Stavebník, jímž je označen Státní pozemkový úřad, Pobočka Klatovy, která byla současně i tím, kdo řídil na X KoPÚ. Vyvstává proto i otázka, zda nešlo o porušení zákona o střetu zájmů. Dne 26. 7. 2021 byla odstraněna cedule, která do té doby oznamovala, že v intravilánu jde o stavbu, a to právě dokončenou polní cestu C 26, oznamovala, kdo se podílel na stavbě, že je „*STAVBA POVOLENA*“ a že je „*NEPOVOLANÝM VSTUP ZAKÁZÁN*“. Při ukončení stavby odstraněním cedule se i s žalobcem přišli rozloučit někteří z členů autorského dozoru. Byli to ti, kteří byli najmutí proto, aby dozorovali po celou dobu zde prováděné stavby. Trochu jízlivě prohodili také, že oni byli úspěšnější než žalobce, znali zdejší situaci, jak probíhala při KoPÚ. Již 14. 9. 2010 bývalý starosta obce přeposlal žalobci usnesení ze zasedání Zastupitelstva obce X ze dne 23. 8. 2010, kde obecní zastupitelstvo schvaluje: b) podklady pro zadání pro Územní plán obce X V bodu 5) Bude navržena plocha pro točnu autobusu, která bude splňovat technické a bezpečnostní parametry. Tato plocha bude navržena pokud možno na pozemcích obce pod hotelem Rankl. V bodu 6) Bude navržena plocha pro parkování (návštěvníci) v „*horní*“ části obce ve vazbě na točnu autobusů pod hotelem Rankl. V Územním plánu X se však objevil pouze jen bod 5), bod 6) nikoliv. Byl bez ohledu na obsah ÚP řešen jako součást akce Výstavby polní cesty C 26 v území X, ale na pozemcích hotelu Rankl. Ve vyjádření žalovaného je uvedeno, že základem pro návrh nového uspořádání, které je nejdůležitější částí pozemkových úprav, je geodetické zaměření, které bylo šetřeno při zjišťování průběhu hranic pozemků. Pro tuto činnost musel někdo dodat výkresy, kde je zaznamenán požadovaný průběh šetřených hranic pozemků. Pozor, není zde uvedeno, kde se vzal požadovaný průběh šetřených pozemků a kdo byl ten, co jej stanovil. Jako odpověď je pouze to, že to byla pravděpodobně stejná firma, která prováděla i výstavbu polní cesty C 26, protože i během KoPÚ se stalo, že žalobce obdržel NÁVRH NOVÉHO USPOŘÁDÁNÍ KoPÚ X s datem 13. 3. 2015 a 2. 10. 2015 byl vypracován opět obdobný NÁVRH NOVÉHO USPOŘÁDÁNÍ KoPÚ X „*s rozdílným napojením nové polní cesty na stávající místní komunikace a která byla příčinou neshody obce a majitelů*“, kteří se zde postupně střídali o jmenovanou Pollaufovu hospodu. Došlo k tomu, že původní Zlatá cesta, která procházela těsně kolem Pollaufovy hospody, která tu ještě tehdy

nestála, byla v majetku státu až do konce roku 1945. Proto vznikla nová polní cesta C 26. Z toho je patrné, že KoPÚ a polní cesta C 26 mají stejného projektanta.

15. „*Jaký postup byl zvolen v tomto případě napovídá co se narychlo provádělo s povrchem pozemku silnice pč. XA., předcházelo v roce 2015 v září narychlo její obnova asfaltového povrchu vozovky*“, ale jen v úseku obce, který procházel intravilánem. Jako prvé odfrézovali stávající povrch, a to jen tak, aby fréza vytrhla obě vytyčovací ocelové trubky, počínaje vytyčovacím bodem č. 219-301 a i tu, kde končila původní společná hranice žalobcova pozemku s původní hranicí p. č. XA. silnice. Obě trubky, které byly původně zaraženy vedle původního potahu silnice, který byl proveden v době těsně po zakoupení pozemku st. X. žalobcem. Původní potah byl proveden tak pečlivě, že vytyčovací trubka nepřecházela výšku tehdy obnoveného potahu okresní silnice a potah se trubky bočně dotýkal. Po celou dobu, od roku 1991, když se žalobce odebral do důchodu, žil trvale na X a „*vlastnili jsme byt ve S., který jsme posléze zakoupili*“. Všechna ta léta v zimním období silničáři při odklizení sněhu respektovali hranici tak, jak byly umístěné vytyčovací trubky žalobcova pozemku. Tentýž rok při úklidu sněhu počali již zajiždět do žalobcova pozemku tak, že lámali živý plot. Žalobce si ihned stěžoval u vedení silnic, ti přijeli s omluvou, a jak se žalobce později dověděl, řidič, který zde léta před tím pečlivě respektoval žalobcův plot, byl dokonce podle jeho výpovědi potrestán ztrátou prémie, takže to odnesl žalobce, že si stěžoval, že ač ještě v roce 2015 neplatila KoPÚ, řidič sněžného pluhu už podle budoucí KoPÚ změnu respektoval. Již znal, jaký bude pro něho výsledek, o kterém žalobce nevěděl, který byl uzákoněn až v roce 2016.
16. To znamená, že zhotovitel KoPÚ měl od počátku v ruce, kde se mají provádět pozemkové úpravy. Protože měli širokou podporu kraje, zvolili protiprávně prolomit zákonné právo, které tím, že „*jsme vyhovovali pozemkovému zákonu, jsme byli chráněni tak*“, že oficiální úřady, které se na akci KoPÚ na X podílely, nepostupovaly podle platných zákonů, ale vyžadují to pouze na bezbranných lidech. Zhotovitel plnil roli obyčejného pochopa, z předem vypracované katastrální mapy podle přání objednatele tak, jak byla navržena nová polní cesta C 26, byl navržen celý výsledek KoPÚ v intravilánu tak, jak si to kdosi zaplatil. Jako novou polní cestu C 26.
17. Jinými slovy, bylo známo, že ve vytyčovacím bodu č. 219-301 je vyprojektováno, že se tento bod musí posunout do žalobcova pozemku st. X. o 1,33 m a vedlejší pozemek st. XB. posunout do žalobcova druhého pozemku p. č. XE., kde stála socha Rankla, dokonce o 1,6 m, tak aby socha stála bezpečně na pozemku st. XB., který byl poté prodán a na němž bylo zřízeno parkoviště pro hosty hotelu bez žalobcova souhlasu. Jak pečlivě vykonává KP Klatovy svěřené úkoly, dokazuje to, že v roce 1979 podle částečného VÝPISU Z EVIDENCE NEMOVITOSTÍ měl pozemek st. XB. výměru 580 m², a když byl prodán, měl výměru rovných 600 m², aby na něm socha bezpečně stála. Jak je možné, že změna vlastnictví zvětšeného výměru unikla KP Klatovy?
18. Rozšíření okresní silnice prezentovala Pobočka Klatovy jako žádost Pozemkového Fondu ČR, což nebylo v jeho pravomoci.
19. KP Klatovy vědělo o chybě v katastrálním operátu již od roku 1979. Vědělo to proto, že při zápisu prodeje pozemku státem, měl být proveden zápisem do právě platné katastrální mapy vedené na plastické folii, kde byl ve vytyčovacím bodu č. 219-301 chybný katastrální operát. Tomu však chybějí k zajištění souladu zápisu v katastru právně relevantní listiny. Byl tedy zapsán do mapy stabilního katastru v souřadnicovém systému (S-SK) vedené pod názvem X. Na základě toho byl žalobci teprve realizován prodej pozemku st. X. i

s provedeným „Záznamem podrobného měření změn - polním náčrtem č. 18, zakázka 992 90 - 335/79 dne 1. 2. 1979, provedený panem N.“.

20. Na základě této skutečnosti je žalobce přesvědčen, že má právo žádat o potvrzení rozhodnutí, že žalobcovo zařazení do pozemkové úpravy bylo nezákonné a všechna další rozhodnutí poté provedená jsou neplatná, a proto požaduje obnovení původních hranic pozemků a do té doby platných dokumentů, které nebyly tímto v důsledku toho poté respektovány.
21. Na vytyčovací bod č. 219-391 nepřišel zhotovitel KoPÚ při geometrickém zaměření skutečného stavu v terénu, ale tím, že mu to přikázal výkres vypracovaný v předstihu pravděpodobně jmenovanou projekční organizací, která připravila vše na KoPÚ a předepsala, že bude okresní silnice ve jmenovaném místě rozšířena o 1,33 m. Bylo jen na něm, jak to provede. Přišlo mu vhod, že právě na tomto bodě v KM existovala minimálně již od roku 1978 zmíněná chyba. Ale žalobci pak v roce 2017 řekl, když žalobci předvedl, že byla silnice rozšířena, že takto vzniklou krajnicí povedou telekomunikace telekomunikační kabely nebo nějaké trubky. Trubky s kabelem byly opravdu překládány, ale na opačné straně okresní silnice 11/169 a až v době dokončení nové polní cesty C 26, jak měli říkat podle něho pánové. Proto také nemohli volat žalobce na šetření podle KoPÚ, jak je uvedeno v dopisu Kanceláře ústředního ředitele SPÚ Praha (sp. značka 038-2017-S), že žalobce nepozvali na šetření pozemkových úprav, na které byl vyhotoven geometrický plán, který je součástí evidence katastru nemovitostí. „*Nebyl jste zván na toto šetření*“, protože žalobcovo vlastnictví se nenacházelo na šetřeném obvodu pozemkových úprav. To si jenom zhotovitel, když žalobci vykládal o kabelech, nevzpomněl na nějakou jinou výmluvu než na překládku telekomunikačních kabelů, o které byl informován, že bude jinde, která se měla uskutečnit až při dokončení polní cesty C 26 až v roce 2021.
22. Žalobce dále uvedl, že se pokusí vysvětlit, proč se nebránil, když byly provedeny pozemkové úpravy na jeho pozemcích. Protože, když mu bylo oznámeno, že byl zařazen do KoPÚ, uklidnilo ho, že byl Pobočkou pozemkového úřadu Klatovy, která řídila provedení komplexní pozemkové úpravy v katastru obce X, ujištěn, že jeho pozemky jsou chráněny, protože se na ně vztahuje § 3 odst. 3 pozemkového zákona, a kdyby byla nějaká nutnost pozemkových úprav, lze ji řešit jen se souhlasem vlastníka pozemků. Tím žalobce považoval, že když ho o žádný souhlas nikdo během KoPÚ nepožádal, že se ho KoPÚ vůbec netýkala. Tomu, jak to myslí opravdu vážně, odpovídalo, že přiložili jako přílohu VÝBĚR ZE SNÍMKU KATASTRÁLNÍ MAPY, X v měřítku 1:6000, z které se opravdu nedá nic vyčíst. V té době měli asi již v záloze připravenou akci, s kterou se domnívali, že si vyřeší tak starý problém, že KoPÚ vymaže chybu z roku 1979. Akce KoPÚ byla jen prostředek, jak uzákonit jejich pletichy. Tak taková je pravda. Když Pobočka Klatovy poprvé svolala žalobce do hotelu Rankl, kde se volil Sbor, přišla se ho optat jedna místní obyvatelka, zda ho mohou do něho navrhnout. Teprve nyní žalobci došlo, proč ho pan Ing. W., který to celé vedl, nemohl akceptovat.
23. Zhotovitel KoPÚ postupoval za asistence KP Klatovy. Nezjišťoval podle jeho výkladu, jak v roce 2017 chybný katastrální operát vznikl, a dal se sám, jak řekl, do opravy, podle jeho výkladu to bylo špatně provedené vytyčení pozemku st. X. v roce 1979 s tím, že někdy dříve byla provedena oprava šířky silnice a že to katastrální úřad neopravil. On vycházel pouze z toho, že provedl pouze opravu. Vůbec nepřipustil, že by chyba mohla nastat zápisem chybného katastrálního operátu. Ve skutečnosti to bylo způsobeno zúžením pozemku p. č. XA. již při projektování okresní silnice 11/169 uvedené do provozu v dubnu

1875, pro nedostatek prostoru v intravilánu byla projektanty silnice ve vytyčovací bodě č. 219-301 místně zúžená v její šířce o pouhých cca 0,6 m a on provedl její rozšíření o 1,33 m a posunutí s ní i sousedícího pozemku st. XB. do žalobcova pozemku XE., dokonce o 1,6 m. Základní chybu spatřuje žalobce jednak v tom, že KP Klatovy vědělo o chybném katastrálním operátu od roku 1979 a nedbalo věci uvést do pořádku, když už za prvé republiky vyhořely oba původní domy z doby Zlaté cesty. Dále, že se nechalo zmanipulovat k podfuku a tím ztratilo důvěru v neúplatnost tohoto úřadu.

24. Žalobce za přílohu repliky označil původní katastrální mapu X – I., která byla žalobci prodána 15. 5. 2017 po té, kdy se dověděl, že na něj byl spáchán podvod úřady prostě jenom tím, že ji nepředaly, ač byla také platná, pro potřeby zhotoviteli KoPÚ, který ji jistě ani nechtěl, protože historii dobře zná, jak to bylo. Na radu některé z pracovníků ombudsmana se žalobce soustředil pouze na zjištění, kdy došlo k rozšíření pozemku silnice p. č. XA. v bodu č. 219-301, že jediné tam může dojít k úspěchu. Současného ombudsmana ale nejvíc zajímalo jméno oné pracovnice, což žalobce již zapomněl, protože to byl telefonický rozhovor. Tak té paní aspoň děkuje tímto způsobem, ona se to jistě dozví, jak to dopadlo.

V.

Podání žalobce označené jako „Upřesnění žaloby“

25. Dne 14. 2. 2024 bylo soudu doručeno žalobcovo podání z téhož dne označené jako „Upřesnění žaloby“. Žalobce v něm konstatoval, že po podrobném prostudování podkladů ke komplexní pozemkové úpravě X 2009 – 2016 uložených na SPÚ Klatovy a založených v soudním spisu doplňuje a upřesňuje svoji žalobu takto:
26. Žalobce se domáhá opravy chyby v katastrálním operátu vedeném pro k. ú. X, a to konkrétně v jeho mapové části a) v průběhu hranice mezi pozemky parc. č. XF. KN k.ú. X (dnes po pozemkových úpravách 2016 nový pozemek parc. č. XA. KN k.ú. X) a mezi pozemky parc. č. st. X. KN k.ú. X (ve vlastnictví žalobce) a parc. č. st. XB. KN k.ú. X a též a zejména b) opravy hranice mezi pozemky nyní dle DKM po KoPÚ 2016 parc. č. st. XB. a parc. č. XE. vše k. ú. X.
27. Nejméně do roku 1979 byla tato hranice ad a) v katastrální mapě ve shodě s existujícími listinami tvořícími listinnou část operátu (jak údaje PK, tak údaje EN) evidována v mapě se zalomením v jihozápadním směru v lomovém bodu styku rohů pozemků parc. č. XF., parc. č. st. X. a parc.č. st. XB. (lomový bod těchto pozemků č. 219-301 vyznačen v připojené příloze č. 3). To jednoznačně vyplývá z připojených příloh, zejména z měřického náčrtu Ing. N. z r. 1979, který byl vyhotoven na základě správné katastrální mapy vedené ještě v souladu s listinami.
28. Někdy před rokem 1986 byla z nezjištěných důvodů omylem nebo úmyslem pracovníků tehdejšího SG katastrální mapa k.ú. X bez existence jakéhokoli tomu odpovídajícího listinného podkladu pozměněna tak, že hranice mezi pozemkem parc. č. XF. (dnes po KoPÚ parc. č. XA.) a pozemky parc. č. st. XB. a st. X. byla zarovnána do přímky, čímž byl žalobci v této ve skutečnosti, jak výše uvedeno, nesprávné a neplatné mapě ubrán klín jeho pozemku mezi měřickým bodem 219-301 a nesprávnou přímkovou hranicí a hranice okolo lomového bodu celá posunuta v severovýchodním směru. To je jednoznačně patrné z připojeného měřického náčrtu geodeta p. M. z r. 1986, ze kterého je již přímka namísto zalomení patrná a který již vycházel z nesprávně vedené grafické části operátu – nesprávné katastrální mapy. Tato nesprávně vedená hranice byla součástí oficiální katastrální mapy vedené SG i KP Klatovy nejméně od roku 1986 až do schválení komplexních

pozemkových úprav v k. ú. X v r. 2016. Takto nesprávně vedená hranice mezi předmětnými pozemky byla s katastrální mapou i v r. 2009 předána pozemkovému úřadu či jím převzata jako podklad pro komplexní pozemkové úpravy a použita zpracovatelem návrhu pozemkových úprav jako podklad pro návrh pozemkových úprav.

29. Pozemek parc. č. st. X. KN k. ú. X ve vlastnictví žalobce se stal součástí KoPÚ X 2009 – 2016 přesto, že v případě tohoto pozemku nešlo o pozemek uspořádávaný dle § 2 pozemkového zákona, ve znění tehdy platných předpisů (uspořádávaný prostorově a funkčně za účelem vytvoření podmínek pro racionální hospodaření vlastníků půdy), a přesto, že šlo o pozemek stavební. Jediným možným účelem jeho zařazení tedy mohla být jen potřeba u tohoto pozemku obnovit soubor geodetických informací ve smyslu § 3 zákona o pozemkových úpravách. I vzhledem k nesprávnému podkladu (neplatné podobě katastrální mapy) pro KoPÚ došlo při schválení KoPÚ k tomu, že výsledkem KoPÚ byl posun severovýchodním směrem nejen u hranice mezi pozemky parc. č. XF. (dnes po KoPÚ parc. č. XA.) a pozemky parc. č. st. XB. a st. X., ale i hranice mezi pozemky parc. č. st. XB. (zbořeniště, vlastník p. K.) a pozemkem parc. č. XG. KN k.ú. X (nyní po KoPÚ parc. č. XE. KN k.ú. X) rovněž ve vlastnictví žalobce, jak byla mezi těmito pozemky platně na základě listinných podkladů evidována v EN i v KN. Tím žalobce přišel i o pruh pozemku na své parcele označené před schválením KoPÚ v r. 2016 jako parc. č. XG. k.ú. X na hranici s pozemkem parc. č. st. XB., na kterém byla umístěna žalobcem vyřezaná socha rodáka z X S. R. a tato část pozemku je nyní (dle žalobce chybně) v KN vedena jako součást pozemku parc. č. st. XB. k.ú. X. Přitom tuto připravovanou změnu hranic u svých pozemků nemohl žalobce ze žádného podkladu zjistit, návrh pozemkových úprav, který byl přístupný veřejnosti, je vypracováván jen schematicky (barevné vyznačení plochy u nově nabývaných pozemků v návrhu KoPÚ přístupném veřejnosti nemá podrobné měřítko ani měřické body, žalobci se jevil návrh KoPÚ stejně jako stávající stav), k zaměření před schválením KoPÚ nebyl žalobce přizván a v terénu před schválením KoPÚ zaměření patrně vůbec prováděno nebylo, změnu pozemků ani žalobce žádnou nepředpokládal, když mu bylo při zahájení procesu KoPÚ sděleno, že jeho stavební pozemek je zařazen do KoPÚ za účelem obnovy souboru geodetických informací a upřesnění přídělů v celé obci. Přesná podoba lomových bodů u sporných pozemků (jen) v digitální podobě přitom byla předána ze strany SPÚ a zpracovatelem KoPÚ na katastrální úřad až po schválení KoPÚ v r. 2016 v rámci podkladů k obnově katastrálního operátu v důsledku provedení KoPÚ. Na změny u svých pozemků přišel žalobce až při zaměření v terénu v r. 2017 (na žádost souseda) a v tom, co se vůbec odehrálo, se zorientoval až po vydání kopie (chybně) katastrální mapy a obstarání si dalších podkladů někdy v r. 2022.
30. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 2. 2022, č.j. 2 As 393/2019-47, „*obnova katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací nevylučuje možnost domáhat se opravy aktuální chyby v katastrálním operátu podle § 36 katastrálního zákona, pokud chybné údaje katastru vznikly zřejmým omylem při vedení katastru před předmětnou obnovou*“.
31. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2018, č.j. 2 As 299/2017-29, „*katastrálním úřadům nepřísluší opravovat případné chyby zjištěné dnes v již historických pozemkových evidencích. Od účinnosti zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, se však považuje operát evidence nemovitostí za katastrální operát (§ 29), a proto se povinnost katastrálních úřadů opravit chyby v katastrálním operátu vztahuje i na chyby učiněné v průběhu vedení evidence nemovitostí, tj. od 1. 4. 1964 do 31. 12. 1992, které dosud trvají...*“. Navíc v daném případě byly nesprávné údaje vedeny i po r. 1992 v

KN až do r. 2016 a v důsledku tohoto pochybení jsou zde vedeny i nyní v jiné opět nesprávné podobě.

32. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, č.j. 1 As 46/2008-134, „*k opravě chyby v katastrálním operátu... spočívající v nesprávně zakreslené vlastnické hranici, může katastrální úřad přistoupit jen tehdy, byla-li hranice zakreslena v důsledku zřejmého omylu pracovníka katastru v rozporu s podkladovou listinou...*“.
33. Z výše uvedeného je patrné, že přímková hranice mezi pozemky parc. č. XF. a st. XB. a st. X. byla vedena v EN a KN nejméně od r. 1986 v přímém rozporu s listinami. Otázka, zda k nesprávnému vedení hranic došlo zjevným omylem pracovníka SG nebo zcela úmyslně nebo nedbalostí, je přitom pro posouzení naplnění podmínek provedení opravy katastrálního operátu dle § 36 katastrálního zákona nerozhodná.
34. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2021, č.j. 3 As 118/2019-28, se „*o zřejmý právní omyl při vedení a obnově katastrálního operátu se [tedy] bude jednat především v situaci, kdy katastrální úřad provede zápis určité skutečnosti, aniž by mu vůbec byla předložena listina (podklad), která je k provedení daného zápisu podle zákona nezbytná*“. Právě o tento případ se u katastrální mapy vedené v EN a i v KN od r. 1986 dle žalobce jedná. Mapa vedená v EN a v KN po r. 1986 jako součást operátu byla chybná. Do výsledku KoPÚ Horská Kvilda 2016 byl podle žalobce převzat a zčásti při obnově katastrálního operátu při KoPÚ „*překopírován a překlopen*“ chybný stav mapové části katastrálního operátu – chybný mapový podklad. V důsledku toho jsou i nyní v katastrálním operátu vedené údaje chybné, nyní nejen v mapové, ale i v listinné části operátu.
35. Žalobce závěrem vytýká žalovanému i v řízení neúplně zjištěný skutkový stav věci, když na všechny výše uvedené skutečnosti v řízení upozorňoval a navrhoval k jejich provedení důkazy, tyto důkazy však správní orgány buď neopatřily, nebo je v rozhodování ignorovaly.
36. Žalobce z výše uvedeného dovozuje, že jím požadovaná oprava katastrálního operátu, spočívající v opravě hranic mezi pozemky (dle současného stavu) parc. č. XA. a parc. č. st. X. a st. XB. vše k. ú. X a mezi pozemky parc. č. XE. a st. XB. k. ú. X na stav před existencí chybné katastrální mapy prokázaný po r. 1986 je přípustná a po právu.

VI.

Žalobcovo podání ze dne 16. 2. 2024

37. Dne 16. 2. 2024 bylo soudu doručeno žalobcovo podání z téhož dne, ve kterém žalobce uvedl, že se rozhodl seznámit soud s dosud neuvedenými fakty. Tyto poté vyhledal a přednese je případně „*při této příležitosti nyní dnes*“ (tj. při soudním jednání, pozn. soudu). Protože neví, zda mu k tomu bude dána příležitost, sepsal vše a podal již toto „*dovolání*“ na podatelně soudu.
38. Jde o usnesení Zastupitelstva obce X [ze dne] 23. 8. 2010, které přikládá jako přílohu. Obecní zastupitelstvo po projednání:
 - 1) Schvaluje:

Územní plán bude zpracován tak, že bude zachován jedinečný fenomén obce X.
 - 5) Bude navržena plocha pro točnu autobusu, která bude pokud možno na pozemcích ve vlastnictví obce v prostoru pod hotelem Rankl.

6) Bude navržena plocha pro parkování (návštěvníci) v „horní“ části obce ve vazbě na točnu autobusů pod hotelem Rankl.

2) Pověřuje:

b) „S. H. zajistit ve spolupráci s pořizovatelem územního plánu.“

39. Skutečnost prokázala, že parkoviště bylo bez souhlasu s územním plánem místo bez vazby na točnu autobusů realizováno na vlastním pozemku hotelu Rankl. Parkoviště podle bodu 6) z usnesení bylo realizováno, ale jenom pro hosty hotelu na později zakoupeném pozemku st. XB. vlastníkem hotelu, ale bez žalobcova vědomí a souhlasu, který byl na něm vyžadován opačně bývalým vlastníkem pozemku st. XB. v roce 1979, než žalobci byla povolena stavba rekreační chalupy, ve které žil stále po celý rok s manželkou od odchodu jich obou do důchodu v roce 1991 až do doby, kdy jí stihla totální mozková mrtvice před pěti roky. Žalobce se musel přestěhovat do bytu do S., zpočátku pronajatého, a později zakoupeného, v němž žalobcova manželka dne X. zemřela. Takže usnesení zastupitelstva obce, aby bylo, pokud to bude možné, parkoviště na pozemku obce, pomohlo pouze k zřízení parkoviště hotelu Rankl a nikoliv podle usnesení zastupitelstva pro návštěvníky obecně.
40. Další důvod, proč se nepostupovalo podle usnesení zastupitelstva výše popsaného, bylo zhotovení obchvatu pozemku hotelu a využití možnosti vjezdů do nově vybudovaných garáží na pozemku hotelu Rankl z nově vybudované polní cesty C 26. Její stavba byla ukončena 26. 7. 2021. Žalobce využil příležitosti k pořízení snímku cedula, na které byly mimo toho, že stavba je povolena, také umístěny dokumenty, kdo stavbu prováděl a kdo byl stavebníkem. Žalobce se dozvěděl, že stavebníkem byla Pobočka pozemkového úřadu Klatovy, která následně vedla KoPÚ v roce 2015 (střet zájmů), a ta s pomocí zhotovitele upravila intravilán tak, jak to vyprojektovala a kontrolovala společnost: Projektant, autorský dozor: NDCON s.r.o., Zlatnická 10/1582, 110 00 Praha 1, IČO 649 39 511. Cedula oznamovala, že byly vyřešeny a konečně i tím dořešeny rozpory mezi obcí X a držiteli Pollaufova hospince. Jeho držitelé se v období od roku 1945 několikrát měnili. Rozpory se obec pokoušela vyřešit tím, že nechala geometricky zaměřit další spornou cestu, která navazovala na původní Zlatou cestu procházející těsně kolem Pollaufova hospince a křížící okresní silnici. Pollaufové postupně skupovali pozemky kolem původní hospody, která sloužila karavanám v době, kdy ještě nebyl v těchto místech vykácen les a [místo] bylo neosídlené. V roce 1945 vlastnil P. cca 85 ha půdy kolem „jeho nové (Pollaufovy hospody)“ a na katastrální mapě I. – X byl vyznačen obvod jeho vlastnictví lehce, proto byl tento obvod pojmenován P. gärten. Pouze dvě cesty (Zlatá cesta a okresní silnice se křížily) patřily do té doby státu. V důsledku vydaných dekretů byla na rodinu V. převedena Pollaufova hospoda a k tomu přiděleno cca 18 ha pozemků oddělením pozemků z bývalého vlastnictví P. Tím bylo odstraněno zakreslení, co vlastní stát a co vlastní ten, co je držitelem Pollaufovy hospody. Zlatá cesta tím byla přerušena, že do těchto 18 ha byl zahrnut jak pozemek, na kterém stála nová hospoda (dnešní hotel Rankl), tak část Zlaté cesty, která měla společnou hranici s dnešním hotelem Rankl. Toto byl základ k tomu, jak vznikl rozpor mezi obcí a pozdějšími držiteli hospody.
41. Od té doby se část Zlaté cesty, která byla do té doby státní, stala majetkem toho, kdo byl v té chvíli držitelem dnes hotelu Rankl, jak jej pojmenoval až současný vlastník. Učinil tak, když prováděl rekonstrukci hotelu. To bylo, když již socha Rankla stála na pozemku žalobce č. XH. V roce, kdy geodetická kancelář zaměřovala pro obec další cestu ústící do Zlaté cesty, onu spornou cestu, zaměřila také žalobcův pozemek č. XH., bylo to v roce

1990. Obec požadovala, aby tehdejší poslední držitel Pollaufovy hospody svolil, aby byl opět obnoven „*veřejný přístup po Zlaté cestě jako dříve pro veřejnost do okresní cesty, po cestě*“, která nyní patří k Pollaufově hospodě.

42. To byl hlavní důvod, proč se již v roce 2011 projektově připravovala KoPÚ, jak to žalobci napsal Pozemkový úřad z Prahy, a na základě informací, které žalobce získal ze shora uvedeného snímku tabule oznamující dokončení stavby polní cesty C 26, že Pobočka pozemkového úřadu Klatovy, která se postupně z kanceláře, která řídí KoPÚ, stala také stavebníkem polní cesty C 26 a také tím, kdo umožnil výstavbu parkoviště na území hotelu Rankl. To je důvod, proč se žalobce v 93 letech stává tím, kdo bojuje o to, aby si právo našlo cestu, jak to vyřešit. Protože pan ing. W. dobře věděl již při provádění volby členů „*Sboru*“, když vyhlásil volbu, tak jedna obyvatelka, původem místní rodačka, se přišla žalobce optat se, zda ho mohou navrhnout do jmenovaného Sboru. Vše již bylo připraveno předem: Vyplývá to z následujícího snímku tabule se zápisem data vzniku: 1. 1. 2013. Adresa: Husinecká 1024/11A, Žižkov (Praha 3), 130 00 Praha, Právní forma: Organizační složka státu, IČO 01312774 patřící Pobočce pozemkového úřadu v Klatovech, o čemž svědčí snímek z tabule, která mimo jiné oznamovala, že za organizační složkou státu se skrývá již stavebník Pobočka Klatovy (pan Ing. W.), který si přece nevezme do Sboru při volbě členů pro předepsaný „*Sbor*“ za člena někoho, na koho je připraven podfuk, aby se žalobce nedozvěděl dříve, než KoPÚ nabude platnost v roce 2016, že při KoPÚ byly prováděny na jeho pozemcích pozemkové úpravy. Žalobce tak samozřejmě nebyl akceptován do Sboru. Co také hrálo svou úlohu, najít geodeta, který bude ochotný tento podfuk provést. Samotný pozemkový zákon je „*opatřen předpisem, který předpisuje, jaké vlastnosti se vyžadují od zhotovitele KoPÚ musí a nesmí zhotovitel mít a to co musí udělat*“ - § 9 Návrh pozemkových úprav, odst. 20: *Zpracovatel návrhu je povinen v průběhu jeho zpracování projednávat nové uspořádání pozemků s dotčenými vlastníky pozemků. Svůj souhlas, případně nesouhlas, vlastníci potvrdí podpisem na soupisu nových pozemků.* Nerespektování zákona je důvod, proč by se zde dnes měla řešit platnost KoPÚ, která byla docílena chybným postupem zhotovitele (zpracovatele) tím, že nemá žalobcův podpis na soupisu nových pozemků. Protože se odvolával, že přišel na chybu, kterou sám opravil. Chybu, na kterou přišel, měl ohlásit katastru, aby ji opravil katastr, on na to neměl právo. Nedodržení postupu, který vlastníkovu pozemku st. X. znemožnil vyjádřit se k pozemkové reformě, protože mu to bylo úmyslně zamlčeno, aby mohla být pozemková úprava uzákoněna zákonem o pozemkových úpravách, se mělo řešit dnes zde u soudu, a to na příkaz Nejvyššího [správního] soudu v Brně. Podle jeho chování to vypadá, že to měl v pracovní smlouvě, protože v jednom z jeho dopisů se v prvním odstavci omlouvá svému zaměstnavateli Pobočce Klatovy a v druhém odstavci sděluje opačně zase žalobci a přesvědčuje ho, že v takovém případě musí použít jedinou možnost, tj. platnou katastrální mapu. To, že na Pollaufově hospodě byly zřízeny dva geodetické body pro takovéto případy, asi přehlédl.

VII.

Vyjádření účastníků řízení při jednání

43. Účastníci řízení při jednání setrvali na svých dosavadních tvrzeních, přičemž žalobce popsal historický vývoj na místě.

VIII.

Posouzení věci soudem

44. V souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

A.

45. Podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.
46. K výkladu citovaného ustanovení existuje bohatá judikatura Nejvyššího správního soudu, kterou Nejvyšší správní soud shrnul například ve svém rozsudku ze dne 9. 10. 2023, č.j. 5 As 76/2022 - 36 (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).
47. Nejvyšší správní soud uvedl: „Řízení o opravě chyb v katastrálním operátu slouží k uvedení údajů katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin, tedy k dosažení souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji. Oprava chyby nemůže zakládat, měnit či rušit vlastnická a jiná věcná práva k nemovitostem. Provedením opravy zápisu se tak skutečný právní vztah k nemovitosti nemění; ten lze změnit jen na základě příslušné listiny (srov. rozsudek NSS ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 46/2008-134). Výčet chyb katastru, které lze opravit postupem dle § 36 katastrálního zákona, je taxativní a neumožňuje dané ustanovení aplikovat na jiné deficiency, které nejsou v zákoně uvedeny. Pokud by katastrální úřad provedl tímto způsobem i jiné korekce údajů katastru, vybočil by z ústavní maximy čl. 2 Listiny základních práv a svobod, dle které lze veřejnou moc uplatňovat jen v případech, mezích a způsoby, které stanoví zákon (srov. zejména rozsudky ze dne 7. 5. 2008, č. j. 9 As 78/2007-118, a ze dne 27. 11. 2012, č. j. 2 As 144/2011-47).“
48. Nejvyšší správní soud dále uvedl: „Otázkou, co to je zřejmý omyl, se zabýval již Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007-103, ve kterém uvedl, že obecně sem lze zařadit jak omyl týkající se skutkových okolností (případy chyb v psaní a počítání, zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažený v podkladové listině či opomenutí zapsat údaj obsažený v podkladové listině), tak omyl právní (zápis právního vztahu, který právní řád nezná nebo zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem). Jedná se o omyl způsobený činností pracovníka katastru. Nejvyšší správní soud také v tomto rozsudku uvedl, že omyl je vždy charakteristický i tím, že je v něm obsažen lidský činitel, a proto nelze posuzovat objektivní skutečnosti způsobující nesoulad katastru se skutečným stavem. Omyl musí být zřejmý; katastrální úřad nesmí přistoupit k opravě chyby, která je nejasná nebo sporná. Ač se uvedená judikatura vztahuje k předchozí úpravě, Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 4. 2018, č.j. 8 As 209/2017-43, konstatoval, že z ní lze vycházet i nadále: „Nejvyšší správní soud se řízením o opravě chyby v katastrálním operátu v minulosti opakovaně věnoval. Byť se velká část jeho dosavadní judikatury vztahuje k předchozí právní úpravě opravy chyby v katastru zakotvené v § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, lze z této judikatury vycházet, jelikož právní úprava byla převzata do současného katastrálního zákona v téměř nezměněné podobě“. V rozsudku ze dne 24. 4. 2013, č. j. 7 As 131/2012-32, publ. pod 2902/2013 Sb. NSS, zdejší soud konstatoval: „Řízení o opravě chyb v katastrálním operátu (§ 8 odst. 1 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky) [pozn.: § 36 odst. 1 současného katastrálního zákona] slouží k uvedení údajů katastru

do souladu s listinami založenými ve sbírce listin. Opravou má být pouze dosaženo souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji. Katastrální úřad tak posuzuje toliko soulad zakreslení hranice v katastrální mapě s podklady, které má k dispozici. Stáří podkladů, s nimiž není zakreslení hranice v souladu, přitom nehraje roli.“ K opravě chyby v katastru vzniklé zřejmým omylem Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 13. 4. 2017, č. j. 10 As 307/2016-38, uvedl: „Z konstantní rozhodovací praxe NSS vyplývá, že k opravě chyby v katastru dle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona může katastrální úřad přistoupit jen tehdy, pokud byla hranice mezi pozemky zakreslena v katastru v důsledku zřejmého omylu pracovníka katastru v rozporu s podkladovými listinami, které má k dispozici. O omyl zřejmý se jedná pouze v případě, že je chyba v katastru naprosto evidentní. Chyby v katastru, k jejichž zjištění se katastrální úřad neobejde bez podrobného zkoumání právní a skutkové stránky případu, nejsou způsobeny zřejmým omylem. Vedle toho pouhý nesoulad mezi hranicí v katastru evidovanou a v terénu skutečně užívanou není důvodem pro opravu údajů zapsaných v katastru.“

B.

49. Podle § 40 odst. 1 katastrálního zákona je obnova katastrálního operátu vyhotovení nového souboru geodetických informací a nového souboru popisných informací v elektronické podobě, které se provede a) novým mapováním, b) přepracováním souboru geodetických informací, nebo c) na podkladě výsledků pozemkových úprav.
50. Podle § 44 věta první a druhá katastrálního zákona se při obnově katastrálního operátu využijí výsledky komplexních pozemkových úprav. Za geometrické a polohové určení nemovitosti se v takovém případě považuje určení tvaru, rozměru a polohy nemovitosti souřadnicemi bodů jejích hranic podle schváleného návrhu pozemkových úprav.
51. Podle § 2 zákona o pozemkových úpravách se pozemkovými úpravami ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, scelují se nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost a využití pozemků a vyrovnání jejich hranic tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy. V těchto souvislostech původní pozemky zanikají a zároveň se vytvářejí pozemky nové, k nimž se uspořádávají vlastnická práva a s nimi související věcná břemena v rozsahu rozhodnutí podle § 11 odst. 8. Současně je cílem pozemkových úprav zajištění podmínek pro zlepšení kvality života ve venkovských oblastech včetně napomáhání diverzifikace hospodářské činnosti a zlepšování konkurenceschopnosti zemědělství, zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, lesní hospodářství a vodní hospodářství zejména v oblasti snižování nepříznivých účinků povodní a sucha, řešení odtokových poměrů v krajině a zvýšení ekologické stability krajiny. Výsledky pozemkových úprav slouží pro obnovu katastrálního operátu a jako neopomenutelný podklad pro územní plánování.
52. Podle § 11 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách pozemkový úřad rozhodne o schválení návrhu pozemkových úprav tehdy, pokud s ním souhlasí vlastníci alespoň 60 % výměry pozemků, které jsou řešeny ve smyslu ustanovení § 2 v pozemkových úpravách. Váha hlasu podílového spoluvlastníka odpovídá jeho podílu na celkové výměře řešených pozemků.
53. Podle § 11 odst. 5 věta první a druhá zákona o pozemkových úpravách rozhodnutí o schválení návrhu pozemkový úřad oznámí doručením veřejnou vyhláškou a doručí všem známým účastníkům. Z náležitostí návrhu se k rozhodnutí doručovanému účastníkům

řízení připojí jen ta písemná a grafická část návrhu, která se dotýká konkrétního účastníka řízení.

54. Podle § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách je schválený návrh závazným podkladem pro rozhodnutí pozemkového úřadu o výměně nebo přechodu vlastnických práv, určení výše úhrady a lhůty podle § 10 odst. 2, popřípadě o zřízení nebo zrušení věcného břemene k dotčeným pozemkům a pro zpracování obnoveného souboru geodetických informací. Schválený návrh je závazným podkladem pro rozhodnutí pozemkového úřadu o výměně nebo přechodu vlastnických práv, určení výše úhrady a lhůty podle § 10 odst. 2, popřípadě o zřízení nebo zrušení věcného břemene k dotčeným pozemkům a pro zpracování obnoveného souboru geodetických informací. Rovněž je závazným podkladem pro rozhodnutí o přechodu vlastnických práv k pozemkům, na nichž se nacházejí společná zařízení. Upřesnění výměr parcel vyplývající ze zaokrouhlení při tvorbě obnoveného souboru geodetických informací není změnou návrhu. Proti rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv, popřípadě o zřízení nebo zrušení věcného břemene vydanému na základě schváleného návrhu se nelze odvolat. Dosavadní nájemní vztahy, zatímní bezúplatné užívání a časově omezený nájem k předmětným pozemkům, kterých se rozhodnutí týká, zanikají k 1. říjnu běžného roku. Ustanovení zvláštního právního předpisu se nepoužije. Rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv musí být vydáno bezodkladně, nejpozději však do 6 měsíců po dni nabytí právní moci rozhodnutí o schválení návrhu, s výjimkou postupu podle odstavce 9. Usnesení vydaná podle § 80 správního řádu doručuje odvolací orgán veřejnou vyhláškou. Rozhodnutí o určení výše úhrady a lhůty podle § 10 odst. 2 lze vydat i samostatně. Takové rozhodnutí však nesmí být vydáno přede dnem nabytí právní moci rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv a musí být vydáno nejpozději do 1 měsíce od nabytí právní moci rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv, případně do 1 měsíce ode dne, kdy pozemkový úřad zjistí, že o úhradě a lhůtě dosud nebylo rozhodnuto.
55. Podle § 11 odst. 10 předposlední a poslední věta zákona o pozemkových úpravách rozhodnutí podle odstavce 8, které nabylo právní moci, doručí pozemkový úřad Ministerstvu zemědělství a katastrálnímu úřadu. V případech, kdy výsledek pozemkových úprav slouží i jako obnovený katastrální operát, stává se tento obnovený katastrální operát platným dnem nabytí právní moci rozhodnutí podle odstavce 8.
56. Proti rozhodnutí o schválení návrhu pozemkových úprav lze podat odvolání a proti rozhodnutí o odvolání eventuálně i žalobu ve správním soudnictví. Zde lze odkázat na judikaturu Ústavního soudu i Nejvyššího správního soudu.
57. Ústavní soud v usnesení ze dne 10. 10. 2016, sp.zn. III. ÚS 2955/16, shrnul svoji dosavadní judikaturu týkající se významu a dopadu pozemkových úprav. Ústavní soud uvedl: „Konečně, opodstatněná není ani námitka, že pozemkovou úpravou došlo k nepřiměřenému zásahu do vlastnického práva stěžovatelů. Předně je nutno uvést, že pozemkové úpravy představují do určité míry kompromisní řešení, které má být prospěšné celku, ale u něhož často nelze splnit veškerá přání všech jednotlivých vlastníků. Zákonná úprava nicméně u přehlasovaných vlastníků zohledňuje požadavky kladené čl. 11 odst. 4 Listiny. V usnesení sp. zn. I. ÚS 1305/13 ze dne 21. 5. 2014 k tomu Ústavní soud konstatoval, že ustanovení § 2 zákona o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech stanoví, že pozemkové úpravy se provádí ve veřejném zájmu, náhrada pak spočívá v nově navržených pozemcích, které účastníci obdrží za pozemky původní. Veřejný zájem na pozemkových úpravách spočívá mj. v novém uspořádání pozemků tak, aby bylo zajištěno jejich lepší a efektivnější využití i jejich lepší

dostupnost (viz i nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 34/97 ze dne 27. 5. 1998), přičemž se přiblíží k zájmům všech vlastníků pozemků do pozemkových úprav zahrnutých. Zákon klade důraz na dobrovolnost směny vlastnických práv, nicméně přiblíží právě i k veřejnému zájmu a potenciální nemožnosti dosáhnout stoprocentní shody. To vše se promítá v požadovaném souhlasu vlastníků 60 % výměry půdy (do 31. 7. 2016 byl vyžadován souhlas vlastníků alespoň 3/4 výměry). Pokud jde o náhradu v podobě přidělení pozemků nových místo původních, zvýšená ochrana vlastnického práva oproti běžnému vyvlastnění spočívá ve stanovení kritéria přiměřenosti co do kvality, výměry a vzdálenosti původních a navrhovaných pozemků v ustanovení § 10 zákona o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech.”

58. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 6. 2019, č. j. 1 As 67/2019-31, uvedl: „Pokud jde obecně o nespokojenost stěžovatele se schválením komplexních pozemkových úprav, považuje Nejvyšší správní soud za vhodné připomenout konstantní judikaturu, podle níž „z vlastního procesu schvalování návrhu pozemkových úprav plyne, že podle § 9 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách (nyní § 11 odst. 4) je rozhodující souhlas s navrženými pozemkovými úpravami vlastníky, kteří představují dvě třetiny výměry půdy dotčené pozemkovými úpravami (nyní 60 % výměry půdy pozemků pojatých do pozemkové úpravy). Právní úprava předpokládá, že je téměř nemožné docílit plného souhlasu všech vlastníků. V tomto případě však nezbyvá vlastníkům v menšině, než provedení pozemkových úprav respektovat. A to jednak proto, že souhlas dali vlastníci představující požadovanou většinu výměry zahrnutých pozemků, ale také s ohledem na veřejný zájem na provedení pozemkových úprav; především však i proto, že by podle požadavků přiměřenosti, vyjádřených v § 8 odst. 6 zákona o pozemkových úpravách (nyní § 10 zákona) ve spojení s § 12 nařízení vlády č. 4/2000 Sb., neměli být zasaženi na svých právech podstatným způsobem, neboť i k jejich prospěchu byly pozemkové úpravy plánovány a provedeny. I těmto vlastníkům má realizace pozemkových úprav přinést užitek, byť se sami můžou cítit poškozeni a znevýhodněni. Podmínky k racionálnímu hospodaření je třeba též posuzovat nejen z hlediska jednotlivých vlastníků, ale též k celku a ke všem vlastníkům. Nelze je posuzovat zcela jednotlivě a individuálně; racionálnější hospodaření, i s ohledem na zmíněný veřejný zájem, musí být většinové.“ (viz rozsudek NSS ze dne 21. 3. 2007, č. j. 5 A 27/2002 - 86, poznámky vložil nyní NSS). K nespokojenosti vlastníků dotčených pozemků s výslednou podobou náhradních pozemků lze též odkázat na rozsudek ze dne 7. 4. 2016, č. j. 5 As 127/2014 - 57, kde Nejvyšší správní soud zdůraznil, že rozhodující je dodržení kritérií přiměřenosti dle § 10 zákona o pozemkových úpravách, při jejichž dodržení nelze konstatovat, že by došlo k porušení práv vlastníků. Toliko subjektivní nesouhlas vlastníků s věcným uspořádáním nemovitostí ve schváleném návrhu pozemkových úprav tak nemůže vést k závěru o nezákonnosti rozhodnutí o jejich schválení (srov. též rozsudek NSS ze dne 26. 4. 2018, č. j. 7 As 67/2018 - 55).”

C.

59. Schválení komplexních pozemkových úprav má zcela zásadní význam pro geometrické a polohové určení nemovitostí. Po jejich schválení se totiž za geometrické a polohové určení nemovitosti považuje určení tvaru, rozměru a polohy nemovitosti souřadnicemi bodů jejích hranic podle schváleného návrhu pozemkových úprav (§ 44 věta druhá katastrálního zákona).
60. Dlužno doplnit, že je tomu tak bez ohledu na to, zda pozemky do komplexní pozemkové úpravy vstupují podle § 2 zákona o pozemkových úpravách nebo podle § 3 odst. 2 věta druhá zákona o pozemkových úpravách, podle kterého bude-li to pro obnovu katastrálního operátu třeba, lze do obvodu pozemkových úprav zahrnout i pozemky,

které nevyžadují řešení ve smyslu ustanovení § 2, ale je u nich třeba obnovit soubor geodetických informací. Rozhodnutí o schválení pozemkových úprav je podle § 11 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách závazné pro všechny účastníky řízení o komplexních pozemkových úpravách.

61. Současné je nutné si uvědomit, že komplexní pozemkové úpravy neprovádí katastrální úřady, nýbrž pozemkový úřad. V obecné rovině nelze vyloučit, že se pozemkový úřad může v průběhu provádění komplexních pozemkových úprav dopustit pochybení, které může mít eventuálně vliv i na zákonnost rozhodnutí o schválení komplexních pozemkových úprav. K chybě může dojít například i vlivem obstarání si nesprávných podkladových listin nebo listin obsahující chybné údaje. Dojde-li však k pochybení, jde výhradně o pochybení pozemkového úřadu, které může být odstraněno pouze v průběhu řízení o komplexních pozemkových úpravách, popř. v řízení o odvolání proti rozhodnutí pozemkového úřadu či v řízení o žalobě proti nim. Pokud není žádný opravený prostředek podán, resp. nedojde ke zrušení rozhodnutí vydaných pozemkovým úřadem, jsou jeho rozhodnutí závazná a případná pochybení neodstranitelná.
62. Zde je nutné konstatovat, že pokud byl žalobce v průběhu řízení o komplexních pozemkových úpravách pasivní, tedy nedosáhl změny nebo zrušení rozhodnutí vydaných pozemkovým úřadem, musí stejně jako každý jiný výsledek komplexních pozemkových úprav respektovat.
63. Řízení o návrhu na opravu chybného údaje katastru podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona není opravným prostředkem proti rozhodnutím pozemkového úřadu. Nelze jím tedy měnit výsledek řízení o komplexních pozemkových úpravách, tedy domáhat se jiného geometrického a polohového určení nemovitosti, než jaké je výsledkem schváleného návrhu pozemkových úprav. A to ani například tvrzením, že pozemkový úřad vycházel z nesprávného zákresu hranice některého pozemku v katastru nemovitostí.
64. Je tomu tak kromě znění § 44 věta druhá katastrálního zákona proto, že v souvislosti s komplexními pozemkovými úpravami původní pozemky zanikají a zároveň se vytvářejí pozemky nové, k nimž se uspořádávají vlastnická práva a s nimi související věcná břemena v rozsahu rozhodnutí podle § 11 odst. 8 (viz. § 2 věta druhá zákona o pozemkových úpravách), výsledky pozemkových úprav slouží pro obnovu katastrálního operátu (viz. § 2 věta čtvrtá zákona o pozemkových úpravách) a schválený návrh je výslovně „závazným“ podkladem pro zpracování obnoveného souboru geodetických informací (viz. § 11 odst. 8 věta první zákona o pozemkových úpravách).
65. Odkazem na ustanovení § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona se i v případě obnovy katastrálního operátu na podkladě výsledků pozemkových úprav, jistě může „pracovník katastru“ dopustit zřejmého omylu, avšak pouze tím způsobem, že provede vyhotovení nového souboru geodetických informací a nového souboru popisných informací v rozporu s geometrickým a polohovým určením nemovitostí stanoveným sváleným návrhem komplexních pozemkových úprav. „Pracovník katastru“ tedy nemůže právní stav založený rozhodnutím o schválení komplexních pozemkových úprav jakkoli měnit. A to ani v případě, kdy by se dodatečně zjistilo, že před schválením komplexních pozemkových úprav došlo ke zřejmému omylu při vedení katastru, tedy, že pozemkový úřad vycházel z nesprávného údaje. Pokud by „pracovník katastru“ nyní například posunul hranici mezi pozemkem žalobce st.p.č. X. a pozemkem st.p.č. XB. ve vlastnictví jiného vlastníka, změnil by jeho tvaru i rozměr. Pokud by „pracovník katastru“ posunul celý pozemek celý pozemek st.p.č. XB. směrem k silnici, změnil by jeho polohu a současně změnil i tvar a

rozměr pozemku silnice p.č. XA. a pozemku p.č. XE. „Pracovník katastru” by v obou zmíněných případech nastolil stav, který by se dostal do rozporu se schváleným návrhem plánem komplexních pozemkových úprav. Dopustil by se tím zkrácení veřejných subjektivních práv vlastníků pozemků st.p.č. XB. a p.č. XA., kteří mají veřejné subjektivní právo na to, aby jejich pozemky byly v katastru v souladu s jejich tvarem, rozměrem a polohou určenou schváleným plánem komplexních pozemkových úprav.

66. Je tedy nezbytné uzavřít, že pokud byl žalobce pasivní v řízení o komplexních pozemkových úpravách, je povinen jejich výsledek respektovat. Svými žalobními námitkami žalobce ve své podstatě napadá správnost postupu při provádění komplexních pozemkových úprav. K tomu je nutné uvést, že soud, stejně tak jako před ním správní orgány, nemůže přezkoumávat správnost postupu pozemkového úřadu v řízení zakončeném schválením komplexních pozemkových úprav. Pokud žalobce netvrdil, že by „pracovník katastru” provedl vyhotovení nového souboru geodetických informací a nového souboru popisných informací v rozporu s geometrickým a polohovým určením nemovitostí stanoveným schváleným návrhem komplexních pozemkových úprav, nemohly správní orgány shledat jeho návrh důvodným.
67. Pokud jde o podstatná konkréta týkající se žalobce, tak na základě rozhodnutím Státního pozemkového úřadu ze dne 22. 8. 2016, č.j. SPU 173910/2016, podle § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách bylo vysloveno, že stávající vlastníci pan L. P. a paní R. P. pozbývají vlastnické právo „*k pozemkům zahrnutým do pozemkových úprav a řešením podle § 2 zákona o pozemkových úpravách*” p.č. KN st. X. o výměře 396 m² druh pozemku zastavěná plocha a nádvoří a p.č. KN XH. o výměře 3990 m² trvalý travní porost a nabývají vlastnické právo „*podle schváleného návrhu pozemkových úprav v katastrálním území X k pozemkům*” p.č. KN st. X. o výměře 419 m² a p.č. KN XE. o výměře 3985 m² trvalý travní porost.
68. Z citovaného rozhodnutí tak jednak vyplývá, že pozemky žalobce byly řešeny „*podle § 2 zákona o pozemkových úpravách*”, nikoli podle § 3 odst. 2 věta druhá zákona o pozemkových úpravách, a současně, že v souladu s § 2 věta druhá zákona o pozemkových úpravách došlo k zániku původních pozemků a k vytvoření pozemků nových. Pokud byly tyto nové pozemky v rámci obnovy katastrálního operátu na podkladě výsledků pozemkových úprav převzaty, stalo se tak zcela v souladu se zákonem. Údaje katastru tak jsou v souladu s listinami založenými ve sbírce listin, tedy je dosažen souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji.
69. Z měřičských náčrtů č. 219-6 a 219-9 ze března 2016 pak vyplývají čísla podrobných bodů pozemků žalobce i pozemků sousedních, podle kterých, jak vyplývá z vytyčovacího náčrtu ze dne 9. 8. 2017 a protokolu o vytyčení hranic pozemku ze dne 27. 7. 2017, byly tyto pozemky vyznačeny i na místě samém.
70. Pokud žalobce odkazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 2. 2022, č.j. 2 As 393/2019-47, ze dne 16. 11. 2018, č.j. 2 As 299/2017-29, ze dne 5. 6. 2008, č.j. 1 As 46/2008-134, a ze dne 19. 2. 2021, č.j. 3 As 118/2019-28, žádný z nich se netýká obnovy katastrálního operátu na podkladě výsledků pozemkových úprav.
71. Shora zaujaté závěry nejsou jakkoli způsobily vyvrátit námitky žalobce opřené o obsáhlý historický exkurz, který žalobce prezentoval ve svých podáních a při soudním jednání, ani o postup v průběhu zpracovávání územního plánu.

72. Nedůvodnou je i námitka žalobce o tom, že správní orgány nerozhodly o celém předmětu řízení. Soud má odkazem na výrok prvoinstančního rozhodnutí za to, že bylo rozhodnuto o celém předmětu řízení, neboť žalobce chybu, která by měla vliv i na ostatní hranice pozemků, vztahoval právě k výslovně zmíněným hranicím. Dlužno doplnit, že eventuální nerozhodnutí o části předmětu řízení nemůže způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť stávající výroky správních rozhodnutí obstojí samy o sobě. Může být maximálně důvodem pro podání žaloby proti nečinnosti v nevydání rozhodnutí o zbylém předmětu řízení.

D.

73. Zcela nad rámec uvedeného je ve shodě se správními orgány vhodné uvést, že žalobce dovozuje chybu z map v měřítku 1:2880. Vzdálenost 1 m ve skutečnosti je zde pouhých 0,3472 mm na mapě. Současně je nutné počítat s povolenou odchylkou. Žalovaný k tomu v odůvodnění napadeného rozhodnutí: *„přesnost původní mapy je charakterizována mimo jiné tzv. kódem kvality 8 (dle bodu č. 15.6 přílohy vyhlášky č. 357/2013 Sb., katastrální vyhláška), s odpovídající mezní polohovací odchylkou o velikosti 2,83 m, která vyjadřuje míru nejistoty v určení polohy lomového bodu hranice. Současná DKM je vyhotovena s přesností charakterizovanou kódem kvality 3, s odpovídající mezní polohovou odchylkou 0,4 m. Původní výměry parcel byly určeny pouze graficky, a to planimetrováním, výpočtem z měř odměřených na mapě v měřítku 1:2880, tedy nejméně přesnou metodou, zatímco v obnoveném katastrálním operátu jsou výměry určeny výpočtem ze souřadnic lomových bodů hranic.“*
74. Nahlížeje z tohoto pohledu na při soudním jednání provedené dokazováním mapovými podklady, do kterých nebylo žalobcem vpisováno, a jím předloženými záznamy z podrobného měření změn - polních náčrtů, nezle dospět k závěru, mě by zde byly takové rozdíly, které by i před provedením komplexních pozemkových úprav odůvodňovaly existenci omylu. Navíc takovému omylu, který by byl omylem zřejmým. Zde lze znovu zopakovat, že Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 9. 10. 2023, č.j. 5 As 76/2022 - 36, uvedl, že *„o omyl zřejmý se jedná pouze v případě, že je chyba v katastru naprosto evidentní.“* Nyní tomu tak není. Dlužno doplnit, že pokud jde o žalobcem zmiňované místo spojované se sochou pana R., jde o hranici nikoli mezi pozemky st.p.č. XB. směrem a p.č. XA., které nejsou ve vlastnictví žalobce, ale mezi pozemky st.p.č. XB. a p.č. XE. Zde by musel být prokázán posun, ani ten však z provedeného dokazování zřejmým způsobem nevyplývá. Konečně je vhodné znovu zopakovat i následující závěry Nejvyššího správního soudu, tedy: *„Chyby v katastru, k jejichž zjištění se katastrální úřad neobejde bez podrobného zkoumání právní a skutkové stránky případu, nejsou způsobeny zřejmým omylem. Vedle toho pouhý nesoulad mezi hranicí v katastru evidovanou a v terénu skutečně užívanou není důvodem pro opravu údajů zapsaných v katastru.“*

IX.

Rozhodnutí soudu

75. Soud neshledal žádný z žalobcem uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť není důvodná.

X.

Odůvodnění neprovedení důkazů

76. Soud neprovedl žádný další z navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

XI.

Náklady řízení

77. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 16. února 2024

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu